

vremea noastră și l-am văzut rugându-se cum nu i-am văzut pe alții.

Îmi aduc aminte cum, după Liturghie, când i s-a adus calul și trăsura și s-a urcat să șadă în ea, norodul l-a înconjurat cerându-i binecuvântarea și chiar într-o asemenea înghesuială sufletul lui rămânea neîncetat în Dumnezeu și în mijlocul unei asemenea mulțimi nu era împrăștiat și nu-și pierdea pacea sufletească. Cum a ajuns însă la aceasta? Iată întrebarea noastră.

A ajuns la aceasta și nu era împrăștiat, pentru că iubea norodul și nu înceta rugându-se pentru el Domnului.

Sufletul păcătos care nu cunoaște pe Domnul se teme de moarte, gândind că Domnul nu-i va ierta păcatele sale. Dar aceasta e pentru că sufletul nu cunoaște pe Domnul și cât de mult ne iubește. Dacă oamenii ar ști aceasta, nici un singur om nu ar mai deznădăjdui, pentru că Domnul nu numai că iartă,

dar se și bucură de întoarcerea păcătosului. Chiar și atunci când moartea îți bate la ușă, crede cu tărie că, de îndată ce vei cere iertare, o vei și dobândi.

Domnul nu e ca noi. El este blând și milostiv și bun, și atunci când sufletul îl cunoaște, el se minunează fără sfârșit și zice: „Ah, ce Dumnezeu avem!”

Domnul ne iubește și ne primește cu blândețe, fără reproșuri, așa cum în Evanghelie tatăl fiului risipitor nu i-a făcut acestuia reproșuri, ci a dat poruncă slujitorilor să-i dea o haină nouă, să-i pună pe deget un inel scump și încălțăminte în picioare, să junghie vițelul cel gras și să se veselească și nu l-a învinuit (Luca, 15).

Cu câtă blândețe și răbdare trebuie să îndreptăm și noi pe fratele nostru, ca să fie praznic în suflet pentru întoarcerea lui!

Sursa: **Sfântul Siluan Athonitul**, *Între iadul deznădejzii și iadul smereniei*, Editura Deisis, 2000

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 19 iulie	18:00	PRIVEGHERE: Vecernia, Litia și Utrenia
Marti 20 iulie	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sfântul Slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul (<i>hram</i>)
Duminică 25 iulie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 5-a după Rusalii (<i>Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei</i>)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

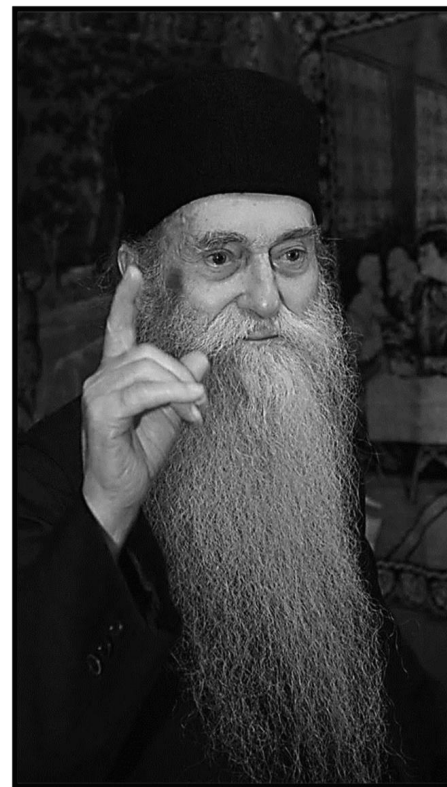
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dobândește duh de copil în tine, pentru că doar duhul de copil
îl caută pe Duhul Tatălui, ca El să-l conducă și să-l sprijine.”

– Sfântul Iustin Popovici

Nr. 399 / 18 iulie 2021

„MOARTEA NU VINE SĂ-I FACI O CAFEA”

Părinte, cum se ajunge la rugăciune?

Te rogi și gata. Rugăciunea neîntreruptă e mai greu, dar o stare de veselie interioară e bine să avem. În general, vă recomand o stare de veselie interioară care înseamnă rugăciune neîncetată aproape. Întristarea este lipsă de credință. «De aceea M-am întrupat Eu, am coborât ca să vă înveselesc, să vă îndumnezeiți. M-am întrupat și voi tot amărâți», zice Mântuitorul, nu? Nu fiți nepăsători! Și vom răspunde, toți! Hristos a venit, S-a jertfit ca să ne salveze pe noi. Iar noi habar nu avem.

Duceți o viață creștină, cu frică în Dumnezeu, pentru că moartea e o realitate, nu vine să-i faci o cafea! Un sfânt părinte răspunde la întrebarea asta că dacă suferințele

PĂRINTELE
ARSENIE PAPACIOC

† 19 IULIE

1914 – 2011

iadului sunt la nivelul suferințelor de la moarte, e destul. Intri, cum spuneam, într-o zonă necunoscută pe veci. Degeaba te grăbești atunci să te pocăiești, totul e să pleci la timp, în toate ale vieții. De ce atâta nepăsare? De ce zici „drace, drace” și nu zici „Doamne, Doamne”?

Cine va avea dar de la Dumnezeu și se va mântui va vedea cât de scump e timpul care i s-a dat. Cel mai scump de la Dumnezeu este timpul. Pentru că la sfârșitul veacurilor, la sfârșitul vieții omului, intri într-o zonă necunoscută nu pentru o zi, ci pe veci. Cum să nu fii întristat, îngrijorat? Cum să nu se gândească de acum? Iar dacă nu și nu, atunci există și iad și dacă faci rău atunci există numai nesuportare, numai otravă.

Ne apără și Dumnezeu. Cum m-a întrebat cineva de ce nu l-a creat Dumnezeu desăvârșit? Dar l-a creat desăvârșit, numai că l-a creat liber pe om, ca și pe diavol, dar fiind liber i-a intrat în cap că el a creat lumea... Și omul face pe grozavul azi pentru că n-a murit ieri! Hmm!

Am multă încredere în ce a făcut Dumnezeu. Femeia are multă valoare și nu se astâmpără deloc, se gătește, se vopsește, face mare greșală! Pierde ce-i mai scump: feminitatea! Mare greșală! Orice-ar fi, a dat Dumnezeu cu puterea Lui să fim fericiți. A creat puțința de a iubi lumea. Apoi de a

se iubi băiat cu fată... cu cumințenie, cu scopul unei căsătorii cinstite. De tine depinde, nu depinde de altul! Și dacă ai fost prost sau proastă și ai cedat la lăutarul care nu-ți vrea binele sau lăutarul cântă o horă și tu joci altă horă... Suntem caraghioși!

Frații mei, Iisus Hristos ne-a adus mai multe decât ne-a pierdut Adam. Ne-a dat puțința de-a ne îndumnezei după har. Ne-a dat puțința să ne iertăm vrăjmașii. Dragii mei, iubirea vrăjmașilor nu e un sfat, e o poruncă. Ne va întreba de ce n-am iubit. Si mulți spun: «Părinte, până aici! De aici nu mai putem!» Bine, nu puteți! Înseamnă că nu știți că focul iadului are calorii de mii de ori mai mari decât ăsta [cel de pe pământ], n-are nici lumină și nici nu te vezi cu cineva. Și cât stai? 1000 de ani? Nu! O veșnicie! Fără să vezi pe nimeni, fără cea mai mică speranță ca să scapi“.

Părinte Arsenie, avem o întrebare! Cum vedeți dumneavoastră (chiar v-ați exprimat că suntem sub guvernare străină), poate fi cineva în propria sa țară guvernat de proprii oameni distinși ai țării? Pentru că acum oricum suntem guvernați din afară.

Dragă! Istoria e istorie. Important, foarte important, nimic

mai important [decât aceasta] este ca fiecare ins să fie prezent. Și [atunci] tu ai ajutat toată lumea pământului la mântuire după Hristos. Să ne punem la punct. Nici n-avem cum decât eu să mă fac amplasament de tun. Că dacă tragi cu tunul are recul și te-aruncă. Dar dacă noi ne facem amplasament în pământ, El vine să tragă [prin noi] în toți dușmanii Lui. Că și noi suntem dușmani pentru dușmanii Lui. Eu am vorbit de guvernare de drac. Eu n-am vorbit de oameni. Dracul se consideră pe sine a fi dumnezeu.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

SFÂNTUL SILUAN ATHONITUL

IUBEA NORODUL ȘI NU ÎNCETA RUGÂNDU-SE PENTRU EL DOMNULUI

Sufletul care s-a predat pe sine voii lui Dumnezeu îndură cu ușurință orice întristare și orice boală, pentru că, atunci și când e bolnav, el se roagă și vede pe Dumnezeu: „Doamne, Tu vezi boala mea. Știi că sunt păcătos și neputincios. Ajută-mă să îndur totul și să-Ți mulțumesc bunătății Tale”. Și Domnul alină boala și sufletul simte ajutorul dumnezeiesc și stă înaintea lui Dumnezeu vesel și mulțumitor.

Dacă te lovește orice fel de nenorocire, gândește-te: „Domnul vede inima mea, și dacă îi e pe plac, totul va merge bine atât pentru mine, cât și pentru ceilalți”, și astfel sufletul tău va avea întotdeauna pace. Dar dacă omul va începe să murmure: „Aceasta n-ar trebui să fie așa... aceasta nu e bine”, nu va avea niciodată pace în suflet, chiar dacă ar posti și s-ar ruga mult.

Trebuie să ne aducem aminte cu tărie că vrăjmașii înșiși au căzut prin mândrie, că ei se străduiesc mereu să ne împingă pe aceeași cale și că pe mulți i-au înșelat. Dar Domnul a zis: „*Învățați de la Mine blândețea și smerenia și veți afla odihnă sufletelor voastre*” [Mt 11, 29].

Milostive Doamne, dă-ne pacea Ta, cum ai dat pace sfinților Tăi Apostoli zicând: „*Pacea Mea dau vouă*” [In 14, 27].

Cum să păstrăm pacea sufletului în mijlocul ispitelor în zilele noastre?

Judecând după Scriptură și după caracterul oamenilor din vremurile noastre, trăim vremurile de pe urmă și, cu toate acestea, trebuie să păstrăm pacea sufletului, fără de care nu este mântuire, cum a spus un mare rugător al pământului rusesc: Cuviosul Serafim din Sarov. Să ne oprim puțin asupra părintelui Ioan din Kronstadt, căci el a trăit în